

[Johannes Jensen.]

ikke det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds havde antydet, at jeg skulde have fremsat Udtalelser, som ikke rigtig taalte Dagens Lys — jeg forstod ikke, om det var sket i Udvalget eller under en privat Samtale. Jeg vil bede det ærede Medlem om at fortælle Tingets Medlemmer, hvad det er for mystiske Udtalelser, jeg har fremsat. Jeg formoder, det ærede Medlem tænker paa min Udtalelse om, at vi i Provinsen opkræver Statsskatten i Begyndelsen af Halvaaret og først betaler den ved Udgangen af det Kvartal, i hvilket den er opkrævet. Dette er noget, vi ikke lægger Skjul paa, det er ganske lovligt, og at man i København er, om jeg saa maa sige, mere kontant, skal ikke være til Forklejnelse for København — jeg har heller ikke nævnt det i den Forbindelse, men i en helt anden Forbindelse, som jeg senere skal komme til.

Det ærede Medlem siger, at det ikke er rigtigt, at han har nævnt Ordet Kendsgerning. Nej, det har det ærede Medlem ganske vist ikke, men han har paastaet, at der ikke var givet tilstrækkelig Tid til Overvejelse af denne Sag, og han har slaaet det fast næsten med 4 Tommers Søm, og saa har jeg været saa elskværdig at gaa ud fra, at det ærede Medlem mente, at noget, som han paa den Maade slog fast, var Kendsgerninger. Hvis det ærede Medlem ønsker, at hans Paastande og Slaaen-fast skal opfattes paa anden Maade, at vi skal gaa ud fra, at netop naar han slaar noget stærkt fast, er det ikke Kendsgerninger, saa er det en anden Sag, saa ved vi det til en anden Gang. Det ærede Medlem slog sine Paastande stærkt fast, til Trods for at de ikke i alle Henseender var lige holdbare — i alt Fald er Paastanden om, at der ikke er givet Tid til Overvejelser af denne Sag, ikke holdbar.

Naar jeg har draget de københavnske Statsskatters Opkrævning frem i Forbindelse med denne Sag, saa er det, fordi det ærede Medlem nævnte Tallet 47 000 for Skatterestanter i København. I denne Forbindelse førte det ærede Medlem Talen hen paa Fredericia. Jeg har ikke specielt nævnt nogen enkelt By, hverken Fredericia eller en anden Provinsby; jeg har talt om Provinsen som Helhed og sagt, at der laa Forholdene anderledes end i København. Jeg maa naturligvis indrømme, at Fredericia er en lille By i Sammenligning med København. Den er ganske vist ikke saa lille, som det ærede Medlem tror, naar han nævnte, at der var 4 000 Skatteydere, vi har da mere end det dobbelte; men naturligvis er Fredericia en lille By i Sammenligning med Køben-

havn. Men skal vi endelig til at sammenligne de to Byer i den Henseende, der her er Tale om, maa jeg sige, at selv om vi derovre kun har 9 000 Skatteydere og København har 250 000 Skatteydere, er vi dog ikke saaledes stillede, at vi, naar Valget kommer, maa stryge et Antal Vælgere af Valglisten, som svarer til de 47 000 i København. Saa vidt jeg erindrer fra sidste Kommunevalg i 1925, var det et meget ringe Antal Vælgere, vi maatte stryge, fordi de ikke havde betalt deres Skat. Jeg opfordrer paa ny det ærede Medlem, hvis han vil de københavnske Skatteydere noget godt, til indenfor den Kreds, hvor han har Indflydelse, at bidrage sit til, at det bliver muligt for de københavnske kommunale Vælgere at udøve deres Valgret, naar de har betalt deres Kommuneskat, og til, at man ikke oprettholder den Praksis, som det ærede Medlem jo ikke benægter har fundet Sted, at det ogsaa kræves, at de skal have betalt deres Statsskat. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at der ved Bestemmelsen om Opkrævning af 6 Kvartalers Skat kunde være naaet en vis Ensartethed, men jeg minder atter om, at Tilbudet fra vor Side har været, at man kunde nøjes med 6 Kvartaler, naar Skatten for disse 6 Kvartaler blev betalt paa et saadant Tidspunkt, at vi derigennem kunde faa rene Valglisten. Hvis vi var gaaet den Vej, kunde vi være naaet til den Ensartethed, som man fra socialdemokratisk Side paastaar at man tilstræber.

Veistrup: Jeg vil blot gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser. Det er selvfølgelig fuldstændig urigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at Søfolks Adgang til at afgive deres Stemme er uden Betydning for Resultatet paa Valgdagen. Det vil vise sig i mange, mange Tilfælde. Den højtærede Minister ved lige saa godt som jeg, at det her ikke drejer sig om Valg af en enkelt Person, men om Valg af en hel Del Medlemmer til Kommuneraadene, og Forholdet vil da være dette — det kan det for øvrigt ogsaa være ved et politisk Valg —, at en enkelt Stemme kan være afgørende for, om det ene eller det andet politiske System skal være ledende ved Kommunens Styrelse. Derfor er det fuldkommen forkert at tro, at det ikke skulde have nogen Betydning, at de enkelte, som paa Grund af Forholdene ikke kan afgive deres Stemme paa almindelig Maade, bliver i Stand til at gøre det paa anden Vis. Jeg var for Resten forbavset over den Maade, hvorpaa den højtærede Minister omtalte Søfolkens Valgret. Den